

Michael Gynkeuwin +
30/1/1630.

Illustris & Adm^o Rade Domine
Pax Christi.

Novi anni feliciter ut puto inchoati. feliciorem decursum Illi & Adm Rade Dnae
omⁿⁱ Tuae ex animo precor: ut sicut dignitate in Ecclesia Dy, ita in solida coram Deo
sanctitate, ad quam uocati sumus omnes, in multos annos efflorescat. Pro beneuolentia
imper mudi Varsaviae e. ~~...~~ Deu^s Dn^{us} sit copiosa merces: ego uero in indignis
meis. precib^{us} & sacrificijs nunquam non ero memor Illi^{us} & Adm Rade Dnae Tuae. Ceterum
cum tardi gaudere sed tamen certi rumores me uellicarent, repenni nonnullos h^{om}ines qui meo iudicio
res^{us} Am^{ae} Beydownae ornare & solidare soleant, inter quos audio Ill^{um} personam Adm Rade
D. T. numerari, necessitas admonuit, ut consulto in orationib^{us} D^{omi}ni, meam sententiam sincere, ni-
tu nonbundi hac super re explicarem. Fateor igitur 1° me illam personam neq^{ue} sancti fuisse
neq^{ue} damnasse, imo interdum honestum iudicium eam Illi D. T. de ea dedisse, quod feci re-
ligione sigilli sacramentalis permotus. Insuper fateor me hac & illa commendationem eius p^{ro}na^o p^{ro}-
mouentia natusse, quae ego sensib^{us} externis accepi, uenim ad eorum secretum seruandum sacra-
mentale, Illi^{us} et Adm Rade D. T. ultro nec sese illigauit, quae deinde nescio quomodo in aures
aliorum euolarunt. Fateor 2° me nunquam firmum iudicium de eisdem feminae innocen-
tia aut habuisse in animo, aut uerbis expressisse, quum simul alteram ut auit contradictionis
partem subuererem; Quertim, cum uiderem Magistratum spiritualem legitime in omni iuris sui
sa ducte Beydownae ad multum insolita miracula appellare: obedientiam superiorib^{us} debita
in ea nutare & frangi: resobam cum quibusdam personis uetitam societatem itend^o coalescere:
multaq^{ue} alias quae dubia mihi mentem in rebus adeo arduis & caliginosis reddebant. In-
deq^{ue} fateor 3° me ad Ill^{um} ac R^{ad}em Plocensem Ep^{iscopu}m urgente necessitate & obedientia ma-
iorum meorum scripsisse, idq^{ue} bis, semel, cum dictorum & factorum meorum quorundam, nonnon
interni sensus de eadem p^{ro}na sinceram mentem aperirent: semel cum testimonium mea manu
scriptum & sigillo n^{ost}ro Collegij munusculum transmitterem ad eundem Ill^{um}, eo consilio ut non so-
lum coram Deo, sed etiam coram mundo constaret quae tandem sit & fuerit circa p^{ro}dictam
feminam opinio. Haec duo scripta adeo remissa sunt a meis maiorib^{us}, ut neq^{ue} minutim ap^{er}iret
eorum oculos et prudentiam lateret. Fateor 4° me nihil munens unquam, p^{ro}ter duas
leuis momenti imagunculas, ab ea p^{ro}na accepisse, nihil beneficii quod sciam externi percepisse,
de internis sicut Ecclesia, ita ego non iudico; Et tamen me non rogatum, duorum annorum spatio
continuo, nunquam diuinum sacrificium pro illa persona offerre hebdomadatim intermisisse,
hoc fine, ut si serua Dei esset, magis proficeret in iustitia & sanctitate; sin illusa a demone,
errorem suum agnosceret; si demq^{ue} peccat^{us}, ad uiam salutis rediret. Et interim t^{er}ram a-
lianam precum & mortificationum uim quae sciet beata & eterna. Quae cur ego commemorum
& ille scit qui corda docet, & mox Illi^{us} D. T. intelliget. Fateor 5° cum in Julio
anni praesentis 1635 illa persona foret Wilnae, me intellexisse, eam nouum in te statum, hoc
est Eremiticum meditari, expari cum hac audirem, sed illa in confirmationem diuinae uol^untatis multa

michi expresse, deliberate, iteratis uicibus, sine ulla ambagibus, aduersus iuramentis, additis necio quam
formidandis excoecationibus adducebat, quae statum Ermiticum sibi à Deo designatum suaderent, sed michi
persuadere non poterant: ecce tibi occasio intelligendi & explorandi quo tandem spiritu haec femina &
acta fuerit haecenus et ageretur. Quapropter re suppliciter Dno Deo commendata impetratis aliorum
praeibus & sanctis sacrificijs cum internum instinctum sentirem ut aliquando istam occultam causam
explorarem aperte, Varsauiam me contuli, ubi, quod michi pridem in uotis fuit, tandem aliquando
inueni, fructum sacrificiorum, Anna Beyclonna statim, quem nunc candidè & coram Deo, quibus
necessitas & impemum maiorum meorum prouocat, Tibi Illns ac adm R. D. exponam.

Dico igitur non aliter atq. si animam agerem, aut coram tremendo iudicio stare, Annam Beyclonnam
certissimo & infallibiliter à demonum ~~est~~ illisam esse, hancq. meam sententiam statum esse in
omni loco & tempore defendere, nec non obiecta omnia dissoluerè, quod antea tam constanter & solide
facere non poteram, nam diuini luce & euidenti, sicut externa experientia extra Sacramentum accepta
carebam. Assertam Conclusionem Probo 1^a eius reuelationes, uisiones, raptus, & omnia apparentia
racula, futuri fundamentis nitentur. Inapiam à capite, quae sita à me complures, Vnde Secret illum
hostiam consecratam sibi diuinitus allatam esse, undenam pateret euentus futuros, unde recideret homi-
num peccata occulta, & sic de alijs: respondebat constanti, Hic sibi ab angelo inter Misbanam solemnem
inducit. Rursus me instante, quomodo dignosceret illum Angelum esse Lucis? respondebat firmiter: Quia
ego uideo ipsum Saluatorem in hostia sacra latentem, qui me de Angelo deq. omnibus certificat. Item
me urgente, Undenam sciret uere Saluatorem & non eius fictitiam formam apparere? quandoquidem S.
Martinus diabolus in specie Chri. obuiant? Quia inquit in diuino sacrificio penes hostiam sacram immedia-
te diabolus non potest consistere. Hic ego, nome diabolus Chri. portauit de Erems in montem excelsum
portauit, inquit illa, non gloriosum sed mortalem. Nullum fundamentum. Vnde ideo, quia potest uis angelica
formare Chri. in specie quasi immediate inuicem hostiam sacra. Vnde non potest diabolus in hostia
nare quasi in hostia Chri. uideret. Et uo non ignoramus simul cum hostia consecrata stare pos-
se Diabolum in eodem loco, refactum è quando in Gulam post sacram bucellam intrauit Satanas,
qui quanquam non simul cum bucella os Iudae intrauit, simul tñ cum sacra bucella in eum
uisibus permansit. Deniq. qui permittit ut diabolus in lucis glorio sam ^{suam} animam in mortali cor-
pore, huc illuc ferret, potest quoq. permittere ut corpus suum glorio sum sine gloria sub speciebus sacra-
mentalibus latentis, à demone portetur, sicut portatur à Veneficis. Vnde etiam nunc illud signum
Sanctitatis, quod ab angelo hostiam solita sit accipere, quod poterat à diabolo fem non consecrata;
si à consecrata, unde constat? ibitur ad angelum, ab angelo ad Chri. in Eus sinistra apparente
à Chri. ad futile pinnaculum, & ecce omnia apparentia, in dil solidij.

Probo 2^a De fide diuina è, eum qui diuino spiritui regitur sic dicere, sic promittere, sic prophetare,
maximè in rebus sensis, & quae à diuina omnipotentia pendent, ut eius uerba, Predictiones, promissi-
ones, prophetiae &c. semper sibi constant. semperq. expleant. Cuius Ratio è. Quia diuini spiritus neq.
mendax neq. infirmus è, sed uerax & omnipotens, igitur quod uidet certo, futurum predict, uidet
in executione rei occurrentes multas difficultates, circumstantias remorantes, media impediencia &
tamen predict, fiet executio, quia omnipotens è qui predict, apud quem omnes morae non morae.
Haec reuelata ueritas fundatur cum in multis Scripturae locis, tum Papae Deuterio: 18 circa finem.
ubi Dominus sic instruit populum suum, quomodo uerum Prophetam à falso est discreturus. Hoc ha-
bebis signum quod in nomine Dni Propheta ille praedixit & non euenit, hoc Dominus non est locutus, sed
per timorem anni sui propheta confinxit, & idcirco non timebis eum. Sed haec femina in nomine

Domini, deliberata mente, salubri sensibus iteratis uicibus, sub iuramento et diuis eccorum bonibus,
multa prophetauit, multa promisit, uarijs hominibus & mihi, quae ad omnipotentiam diuinam appella-
bant, & tamen nullum effectum sunt sortita. Haec ueritas fundatur in certissima experientia non uer-
na sed multiplici, cui ego iurati testis esse possum & ero si opus erit, nunc ad longam historiam sub-
ticeo. Certum igitur est eam Spiritu Dei non agi. Neque oppositum est eius praedictiones sepe ad certis cir-
cumstantijs et conditionibus, quae quoniam non sunt positae, neque praedictiones eueniunt. Quae omnia con-
ditionis et circumstantiae ab illa designatae, ab alijs sunt positae, quod iuramento firmari potest,
sine igitur nullum est effugium. Sed multa saepius praedixit ualde ardua, & multa eueniunt.
Non nego potuisse euenire: uerum nunquid non est mens diabolo ueni falsa misere & falsis uera,
ut nostram credulitatem artibus illaqueet? At neque prophetae omnes omnia, omni loco ac tempore scru-
re, ut constat de Heliseo, quare etiam Beydownna poterat nonnulla ignorasse. De hoc non est dubi-
um, uerum hoc inde sequitur, quando Beydownna ignorabat, prophetae non debebat, sicut neque
Prophetae quando aliquid ignorabant, praedictabant. Quia ergo haec uirgo iurata praedixit & tunc praedictionem
euentus non respondit, Spiritus neque locuta est, neque stat, alio igitur illi sono.

Probo 3 ex obedientia. Dicitur est. Qui uos audit, me audit, qui uos spernit, me spernit. Sed V.
Beydownna non audit suos legitimos superiores, neque eorum decreta spectat, quod constat mundo,
nam rursus societatem semel disruptam, impio obedientia, reassumpsit, igitur spernit Deum, si sper-
nit, spernitur quoque a Deo, quomodo igitur diuino spiritu ducitur? Nec dici potest debitos uisus process-
us non esse uia ipsam factos. Facti sunt (ut ipse scio) adeo, ut etiam si ipsa uere spiritu diuino
duceretur, coram Deo ^{tamen} excusati forent, qui contrariam sententiam tulissent. Sed defectu sacerdotum
aliorum compulsus est prius Confessario confiteri, & ad illum in suis spiritualibus necessitatibus con-
fugere? Quid si ille mortuus fuisset, non alium uinum probum quaesisset? Cur igitur uigente obe-
dientia non quaesierit? Jamne per solum R. D. Iwanowski Deus Beydownnam gubernat? At De-
us hanc penitentem isti Confessario ~~uolose commendauit~~ Si ~~uolose~~ dicitur, ~~debet~~, ~~com-
mendari~~.

ad Angelum in Missa, ab angelo ad Christum in Sacramento apparentem uisum, sed haec futura
ostendi.
Haec sunt argumenta meo iudicio satis firma quae ipsam a demone illi sim probant, ut intermi-
ttam aliorum documenta quibus ipsi eius Spiritum improbant, quae mihi quia non satis
constant, quanquam ipsis sint euidentia, supersedeo. Jam superest ut argumenta aduersa solu-
am.

Obyci enim potest 1. Secreta cordium interdum haec femina praedixit, hoc a sine Dei auxilio non potest
fieri, inde igitur constat illam diuino spiritu regi. Respondet tamen uirgo secreta cordium
praedixit, haec scio, Scio et recordor multa secreta uere ab illa fuisse promulgata, sed eiusmodi
quae ex actibus exterius sagax intellectus demonis poterat colligere. Eius uentilare, siue ille sit
iustus siue sit impius. Deinde dabo non concessit quod secreta cordium ut cordium, hoc est oc-
cultissimos uoluntatis impetus, quorum solus Deus est inspector, haec V. praedixit, nondum se-
quitur, illam diuino spiritu regi, acceptam esse, quandoquidem in extremis Deum iudicio uentis
hinc sunt impij, qui in nomine Dei prophetauerunt & secreta cordium euulgauerunt, quibus
dicturus est iustus iudex Non noui uos. Et certe Caiphas Spiritum Dei non habuit, & tamen uere pro-
phetauit. Et ratio Theologica est. Quia sicut miracula facere ita prophetae sunt gratia gratis da-
tae non gratum facientes hominem Deo. Sicut igitur ex eo quod aliquis demones expelleret
ahag' miracula faceret, nondum posset certo dici sanctus uita neque si cordium secreta praedi-
ceret.

Obyci potest 2. Sed uita eius austerior, morbi insoliti, patientia in uis rara, uigiliae multae
nocturnae, productae orationes, continuata multorum dierum uinima, ahag' res admirabiles o-

Stendunt eam diuino spiritu agi. Quid Amor bonorum multa alicui potest persuadere. Quia uero ex diuinis illustris-
simus solet haberi honor, quod non eius famis imperabit. sicut imperant multis alijs, quos dæmonis fe-
cit esse Martyres; et talibus exemplis sciantur. An uero Beudowna amor bonorum quæ hæcenus
fecit, tentant, me clam est. Deinde fuit sane uita eius coram Deo immaculata, nondum tamen sequit
certo ipsius, uisiones, raptus & reductiones miracula à Deo fuisse, idcirco, quod potest aliquid egregie illud à dæ-
mone in eummodi uisionibus, miraculis &c. de tamen esse in gratia Dei. Consultatur uita S. Catharina Bo-
nomensis, quæ nisi fallor quinq; annis se illam esse festatur. Deinde nimis usitatum est hæc pro
& reliquos passim illud à dæmone, neq; tñ de gratia Dei decrescere. Et rñ huius rei manifesta est,
quæ sui permittit ut Beati uis sancti & dilecti corporis ulcere pessimo uitiaret, potest quoq; impetum altu
iudicio in phantasiam hominis sine se permittere ut sanguinem & humores uasæ in sine per-
miscet, extenuet, augeat, incendat remittat, committat, quibus positus obiectum quod in se non est
uidebitur & sentietur tanquam sensu & uerum. Deniq; potest Deus permittere ut iustum aliquem dæ-
mon absideat, sicut cum aliquibus eumse recte testantur, hystoria. Ergo etiam potest cinere ut phan-
tasia & intellectum uini iusti uerget, su a incertum pro certo apparebit.

Obiici potest 3. Tanta & tam rara ammonitio conuersio, lacrymarum uis, inuitata, dolor & detestatio
spectatorum singularis, amor boni & omnino uirtutis illa sponte aut dicente nata, quomodo possunt
persuadere hanc esse illam? Factor hoc argumentum diffallimud mihi olim fuisse, maxime
cum hæc omnia in me exptus fuissem, nunc tamen Redeo adhuc ab illusa persona hæc omnia profi-
cisci potuisse 1. quod plerumq; conuersiones flagitiosissime uitæ, copiosas alijs lacrymas excubiunt,
eorum cæcitatem illustrent, animos ad penitentiam uertunt, amorem boni in generant qui tamen
non modo sunt illusi à dæmone, uerum etiam perdit. Notum est Eugene sanctos discipulos & di-
scipulos relictos esse, de cuius tñ salute dubitat Ecclesia. Quod ipse Dæmon potest hæc omnia efficere
ut uidetur est in periculo exemplum: neq; potest à diabolo in absurgit persona, aut uicij chini
terrorum, aut purgationis uel inferni atrocitatem, (quæ omnia expertus est) nobis proponeret, impossibile
est non futuris motibus ransmos animorum. 3. Ratione. Quod tñ ut plurimum tam in diuinis quam
in humanis rebus bono quopiam audent & speciose sibi proposito, siue intem sit solidum siue ap-
parens, moueri solent, ut quotidiana dicat experientia; potest à diabolo se se per alios sua energi-
a bonum spirituale audenter & speciose proponere, cuius propositio animum excitat impellatq; ad o-
mne bonum, dummodo tñ in fine decipiat. quare potest diabolo motibus animorum inuitatos cinere.
Addo potuisse aliquem ex nobis per anteactæ uitæ studium, ad ampliora Dei dona se disposuisse,
quorum concessio in hoc tempore fuit receptam occulto Dei iudicio.

Obiici potest 4. Multa de hac u. ab offensis & inuidis Sacerdotibus, nec non Religiosis conungi, mul-
ta dicta & facta egregia, sinistra interpretatione euerit, apud hinc passim male traduci; offensam
à inde excitari, quæ ipsa u. crispas eorum defectus exstibret, peccata arguat, horteturq; ad uitam
emendatiorum: Redeo an dentur eummodi religioni & Sacerdotibus, qui uiginti Beudownam male
traducunt, non disputo, hoc nō esetra me est: Si quopiam ostendat dany, nunquid malum pro malo
reddendum est? Pono hæc ipsa libertas reprehendendi regale sacerdotium, spiritum humilitatis & an-
sequenter diuinis non sapit. Sicut M. Constantium imperiali suo pallio publico Sacerdotis pecca-
tum occultare uoluisse; Scimus Latonem in cruce Latonem, non Sacerdotem Cui D. conuincunt re-
prehendisse; ita scilicet diuinis spiritibus qui linguam Latonis dextri contra linguam conuincunt
sinistri armauit, à Sacerdotum reprehensione auocauit. Et non est nouum Deo & feminas ma-

gnos factis emendare? Fateor: verum quae uult magnos statim emendare ostendat certa
indicia se missam esse reformatricem à Deo. Recurret Beydowna ad Angelos, ad Conuictum
in Euclypsia, ad hunc uanum principum, uerum haec omnia non subsistunt.

Obyci potest 5 Deus V. Beydownae cum esset excecata Jovine uisum restituit, apparet
itaque ipsam gratia apud Deum pollere. Multum dubito an uere excecata fuerit, non aspero
sed timeo, ne forte aliquem succum tenaciorum oculis inuicem nocentem infuderit, quo factum
est, ut ueluti clausi oculi permanerent, neq[ue] aperti possent. Considerandi forent isti qui ipsius ac-
citatem explorant. Quid si etiam caeca apparuerit, quae in re non fuit, demone oculos a-
spicientium illudente ad certum tempus? Quid si etiam suo artificio demon oculos Bey-
downae ades clausit, ut etiam cum ipsa uellet non posset, & interim uere existimaret se esse
oculis captam? Deniq[ue] si uiui & uolenti testes affirmant illam uere fuisse oculis captam,
difficile quidem fit argumentum sed tunc sic solui potest. Aut enim sine peccato solius diuini
experimenti gratia excecata fuit, aut in penam peccati. Si primum dicatur sequitur illam a-
micam fuisse Deo quam eodem quo Tobiam modo Deus uisitauit, non tamen a illusionem li-
berat, quod illusio demoniaca fieri potest cum diuina gratia: illam adesse probant euidentia
& ante tres illae rationes. Si dicatur 2do: Quia, ut omnia salutari penitentia restitu-
tus est sibi uisus, ut non: Si omnia, sequitur illam pro tunc fuisse in gratia, non sequitur
autem aut semper fuisse in gratia, aut non illam ut clarum est. Si autem omnia penitentia o-
culi sibi sunt redditi, iam igitur & peccatrici & illuse haec pura diuina misericordia exhibi-
bita. Nec dici potest uisus restitutionem factam esse à Deo in confirmationem suae innocentiae
& ante actae uitae sanctitatem. 1. Quod an uere ad uisum redierit non constat certo, cum etiam in
hoc potest esse deceptio demonum. 2. Redierit sane, quo in motu Dei uisum restitueret
nos latet, nam si homo hinc finem internum cordis intentiones ignorat quanto magis ubi
seorsum nobis sunt intentiones diuinae? Proinde si Deus comprobando eius innocentiam uisum
restituit, deberet tale motuum ex certa reuelatione nobis constare. Si dicitur reuelatio, exponitur
bitur illa, an à Deo sit uel demone: Si uisus ad Angelum in Missa, si ab Angelo ad Conuictum
in Euclypsia comparentem, error. 3. Quid si etiam Deus restituit uisum Beydownae, non ad
consignandam eius totam anteaquam uitam & gentis reuelationes, rapus, praedictiones, uent
ad inuicendam innocentiam in certo quopiam puncto, & dissoluendo singularem crimine quod ei
innocenter imputari potuit. de facto. ad nihil dico, cum mihi non constat.

Deniq[ue] obyici potest Cur ego Vassaniae Illud D. J. sic non informacurim, fortassis aliquo spi-
ritu aduerso contra illam ^{nunc} agor? Nunc tandem inuoco Deum testem in anima mea, me
nullo aduerso spiritu haec et eo modo sentire. Nam uel spiritu vindictae actus hoc tentarem,
& hoc non est, quod fateor disertè me in nullo à V. Beydowna latum esse. Uel certe deprimenda
eius fama gratia hoc auderem, sed non et timeo uisus detractoris. Prinde scribo ad eam p[ro]-
nam cuius interest scire & apud quem haec omnia moni possunt, uel certe facerem hoc amore
quietis et pacis quam uarij hinc inde stimuli perturbant, sed cari mihi foret ista pax non pax,
nempe mendacis, detractioe & grauissimo inferno. Uel deniq[ue] gratia ergo apud superiores & quos
cum alios colligende aut reparanda re loquerer, sed malo Dei gratiam quam omnium hominum

quod de faciente secundo. cantare possum. Quare frumentum gentes
Hec sunt quae in dicitur. Illud & adm. R. D. T. inquit necessitas, quid inde sperem facile
colliget, ibi in meam sententiam, cum alium suum iudicium in eius causam sinceram & ab
omni affectu expeditam ponderationem demiserit, sic puto, etiam V. Beydournam suam illu-
sionem agnovisse, non ibidem Varsaviae & sacro sanctam ^{scripto} Imitationem ipsam adiuravi, cognita ma-
nifesta illusionem extra sacramentum, ut amplius quae quasi miraculo sis rebus nunquam cre-
deret, sed in spiritu humilitatis procedens confessione generali animum expiaret, & Societati
directoris sui antiqui valedicere vobis prohiberi. Quod superest si Deus voluerit, pluribus ore tenens.
Interim me amon & sanctis sacrosque Illud & adm. R. D. T. perquam commendo. Vlna in
Collegio. Januarij 30. 1636.

Illud ac Adm R. D. T.

Defectu occasionis certe
tande venient.

Servus mi X^o

Michael Smbienica. S. J.